

Juli 2006 - Noord-Holland

Ik had de uitnodiging voor deze rit verstuurd niet wetende wat er op de tweede dag van de Eiffel-rit was voorgevallen. Wim Oranje en Dorine waren onderuit gegaan met de motor. Geen al te grote lichamelijke gevolgen gelukkig. Voor de zekerheid is Dorine nog wel naar het ziekenhuis gebracht. Wim had vooral een gedeukt zelfvertrouwen. De motor daarentegen is er slechter vanaf gekomen. Inmiddels is duidelijk dat deze total loss is. De repatriatie heeft nog een lange tijd geduurd door misverstanden tussen de partijen. Ter plaatse heeft Nol, als een zeer capabele rit-leider, er alles aan gedaan om de afwikkeling zo goed mogelijk te laten verlopen. Zijn grondige beheersing van de Duitse taal heeft daar enorm bij geholpen.

Maar een dergelijk voorval weerhoud Wim er niet van de julirit toch voor zijn rekening te nemen. En Dorine gaat gewoon achterop. Op een gehuurde motor. Zoon Steven wil ook mee en daarvoor werd ik aangezocht om hem te rijden. Dus krijg ik een knul van 16 en ruim 1.80m achterop. Op te halen bij het verhuurbedrijf in Uithoorn. Daar ben ik al lekker vroeg en ik kan in het zonnetje zitten. Het is al tegen de 30 graden, net zoals de voorgaande dagen. Als Wim en aanhang er zijn wordt de motor buiten gezet en zijn we al snel op weg. Even wennen met een duo achterop.

Bij Meerzicht langs de ringvaart zijn we de eerste. Maar niet lang want al snel is ook Rob Mühring er. Is een gepensioneerd Martinair gezagvoerder en via Enrico aangemeld. Overigens is Enrico een wervingscampagne gestart bij de MAC want er zijn nog drie andere deelnemers uit die hoek. Clive, BWK in ruste, Rutger, capt. Classice en Harko co op de Classic. Vers bloed.

Overigens heb ik meer dan 20 aanmeldingen voor deze dag gekregen we stevenen op een record af. Sandra Haeck, Europa purser, komt vandaag ook. Die had al een motor voordat zij haar rijbewijs had. Heeft er wel beschermdoppen op laten zetten voor het vallen. Maar die zijn waarschijnlijk niet nodig want ze heeft bij Kok op het circuit een VRO gedaan. En om de praktijk te toetsen is Kok er ook samen met zijn vrouw Cooky.

De patroon is druk in de weer om alle koffie op tijd op tafel te krijgen. Ook de appelgebak is er. Een gewoonte die we zijn begonnen sinds Daan was vergeten te ontbijten.

Jaap heeft vandaag Cor weer eens meegenomen. Die kennen we ook, is co op de Airbus bij MAC maar ook BWK geweest. Heeft de motor van zijn zus weer geleend.

Luide knallen geven aan dat Leo in aantocht is. Nog wel op de Harley maar hij heeft het licht gezien en aangekondigd dat er in het voorjaar een BMW komt. Daar blijft hij wel in Harley uitmonstering op rijden want anders moet hij alles nieuw kopen.

Rond 10.30u, is de meute bijna compleet. Ik heb met Wim afgesproken dat ik even een kort praatje zal houden omdat er nogal wat nieuwe mensen bij zijn en ik wil wel dat er gedisciplineerd en veilig gereden wordt. Ik meld ook dat onze nestor Henk Schuur er niet bij kan zijn omdat hij thuis een ongelukje heeft gehad en met twee armen in het gips in het ziekenhuis ligt. Overigens begrijp ik dat hij het wel naar zijn zin heeft want de verpleegsters moeten hem met alles helpen. En jullie kennen Henk. Overigens is één van zijn armen lelijk gebroken bij de elleboog. Wellicht dat er een DC-10 Sky Riders delegatie bij hem op bezoek moet.

We gaan rijden. Langs de ringvaart richting Lijnde. Onderweg valt Rob stil met zijn Sportster. Veel geluiden maar niet de gewenste startgeluiden. Ik blijf bij hem want dat heb ik net uitgelegd, dat het zo hoort. En ineens slaat het ding weer aan. Vlot halen we de rest weer in. Zwanenburg krijgt het hele lint van 23 motoren te verwerken. Best een kunst om dat bij stoplichten allemaal bij elkaar te houden.

Via Spaarnwoude komen we bij het Noordzeekanaal. Leuk, we gaan over de sluizen! Dat is altijd een verrassing hoe het deze keer zal gaan. Ze gooien de boel iedere keer weer om. Maar het lukt met slechts een keer stoppen. Jammer, geen grote zeereuzen in de sluis.

Dan even door Velzen heen wurmen. Langs de zwarte markt en dan weer de polder in. Daar gaat het even mis. 23 motoren moeten draaien op een polderweggetje, spannend. Kort tevoren heb ik

ontdekt dat de motor lager ligt met een rijder, mijn voet kwam op de grond in een bocht. Het is tijd om even te stoppen. Hans Bakker is het slimste van ons allemaal. Met deze hitte heeft hij water bij zich. En hij deelt dat graag met ons. Dat is erg nodig want mijn keel is gortdroog in tegenstelling tot mijn shirt, dat is doornat. Maar ik houd mijn jas aan en mijn handschoenen ook. De flesjes worden gevuld op een erf, de eigenaar is niet thuis. Ondertussen pols ik bij een aantal andere vriendschapsleden of het verantwoord is om door te gaan onder deze weersomstandigheden. De 4 daagse is tenslotte afgelast evenals de fiets 4 daagse. Wij kunnen door is het oordeel.

We doorkruisen de noord Hollandse polders en genieten van het landschap. Ik blijf het knap vinden hoe Wim de boel bij elkaar weet te houden. Maar dan gaat het fout. Bij Krommenie splitst een stoplicht de groep, iemand let niet goed op (spiegelen) en de staart is los van de kop. Ik rijd achteraan en weet waar we naartoe gaan. Maar mijn voorgangers weten dat niet en die zien een motor bij een stoplicht voor linksaf en sluiten aan. Als die motor vervolgens keurig het parkeerterrein van een motorzaak opdraait zijn ze in verwarring. Dus neem ik ze mee terug naar de provinciale weg. Dat gaat weer goed. Totdat ze de afslag naar Spijkerboor voorbijschieten. Geen nood iemand die daar stond te wachten haalt ze wel even op. Ik kan nu even lekker bochtjes draaien op de dijk. O, wacht even. Steven zit achterop, we liggen lager. Even gedrag aanpassen. En dan is daar het Heerenhuys in Spijkerboor. Met dit mooie weer is het daar druk. En het terras is niet gereserveerd voor ons. Dus komen we verspreid aan de lunch. Als we er even zitten voelen andere gasten dit kennelijk als bedreigend want er komt ineens veel meer ruimte. Of was het de lucht, of de verhalen van Leo?

Ik heb niet geïnspecteerd maar volgens mij ging het wel goed met de uitsmijters. Ook heb ik een biertje of twee gezien. Na de lunch heb ik even lekker op een muurtje in de schaduw gezeten. En de verhalen van anderen aangehoord. Ik zou wel een dutje willen doen. Is de warmte. Wim heeft mij verteld dat we het Heerenhuys drie keer gaan zien. En dat maakt hij waar. Door slim door de polder te draaien blijven we orbits maken rondom SPY. En toch heb je het idee dat we enorme afstanden afleggen. Hij neemt ons ook nog even mee door de Rijk. Wat staat de boel daar scheef zeg. Wel een mooi dorp.

In midden Beemster gaat het even een beetje mis. Ze hebben Wim niet verteld dat het Beemster kermis is. Grote drukte in de dorpskern. Voor Jaap en Cor is dit thuis en ik verbaas me dat die twee meerijden en niet aan de tap hangen. Komt vanavond wellicht nog. Ineens zijn we dan weer bij Wormer en is Wim echt even de weg kwijt. We staan in een industrieterreintje en vallen helemaal stil. Zoeken en dan ineens gaan we weer. Langs de Zaan komen we dan uiteindelijk toch bij de Zaanse schans uit. Daar laten we de toeristen aan hun lot over en zoeken een terras op. Tijd voor veel drinken. En alweer zie ik een paar biertjes het terras op komen.

Wim en Dorine hebben een mooie rit uitgezet. Ik heb zelfs al een aanvraag voor de beschrijving gekregen omdat iemand de rit nog een keer wil rijden. Ik denk dat het een goed idee is om weer eens een road book te gaan maken met de ritten. Dat hebben we al eens eerder gedaan. En in deze moderne tijden moeten we ook gaan denken in GPS files.

Subtiel laat ik Wim via Dorine weten dat ze volgens mij de motor voor 6 uur weer terug moeten brengen. Dat waren ze bijna vergeten. Dus gaan we snel op Uithoorn aan.

Ik heb bewust niet geprobeerd alle deelnemers te noemen in dit verslag. Je vergeet er zo snel een met zoveel deelnemers. Ik had nog kunnen vertellen dat Jody de Jager er was, nieuwe deelnemer en dat hij gelijk zijn vader en moeder mee had genomen. Dat Evert er was een dag voordat hij via NYC aan zijn Canadese avontuur zou beginnen. Enrico die geronseld had en er zelf ook was. En nog zoveel anderen.

Wik trakteert mij nog op een toetje. Slingeren langs de Amstel naar uithoorn. Jammer van al die drempels en het ander verkeer.

